

Mål C-510/19**Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler****Datum för ingivande:**

4 juli 2019

Domstol som begär förhandsavgörande:

Hof van beroep te Brussel (Belgien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

26 juni 2019

Ytterligare deltagare i rättegången:

Openbaar Ministerie

YU

ZV

Tilltalad:

AZ

Saken i målet vid den nationella domstolen

Målet vid den nationella domstolen avser AZ:s överklagande av den dom som Rechtbank van eerste aanleg te Leuven meddelade den 12 oktober 2018, genom vilken den tilltalade, AZ, som överlämnats från Nederländerna, dömts för brott, bland annat för urkundsförfalskning, brukande av falsk urkund och bedrägeri.

Föremål och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF.

Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (nedan kallat rambeslutet). Hof van beroeps begäran rör huvudsakligen frågan huruvida Overleveringswet (den nederländska utlämningslagen) är förenlig med

rambeslutet och huruvida Openbaar Ministerie (den nederländska åklagarmyndigheten) kan klassificeras som ”rättslig myndighet” i den mening som avses i rambeslutet.

Tolkningsfrågor

1.1. Utgör begreppet ”rättslig myndighet” i den mening som avses i artikel 6.2 i rambeslutet ett självständigt unionsrättsligt begrepp?

1.2. Om fråga 1.1 besvaras jakande: Utifrån vilka kriterier kan det fastställas huruvida en myndighet i den verkställande medlemsstaten utgör en sådan rättslig myndighet och huruvida den europeiska arresteringsorder som myndigheten har verkställt följaktligen utgör ett rättsligt avgörande?

1.3. Om fråga 1.1 besvaras jakande: Omfattas nederländska Openbaar Ministerie [nederländska åklagarmyndigheten], närmare bestämt Officier van Justitie [den allmänna åklagaren] av begreppet ”rättslig myndighet” i den mening som avses i artikel 6.2 i rambeslutet, och utgör den europeiska arresteringsorder som myndigheten har verkställt följaktligen ett rättsligt avgörande?

1.4. Om fråga 1.3 besvaras jakande: Kan det anses tillåtet att ursprungliga överlämnanden från en rättslig myndighet, närmare bestämt Overleveringskamer te Amsterdam [utlämningsavdelningen i Amsterdam, Nederländerna], prövas enligt artikel 15 i rambeslutet, varvid bland annat den berörda personens rätt att bli hörd samt tillgång till domstolsprövning garanteras, medan en annan myndighet, nämligen åklagarmyndigheten, är ansvarig för kompletteringar med avseende på överlämnanden enligt artikel 27 i rambeslutet, varvid den berörda personen inte garanteras någon rätt att bli hörd samt tillgång till domstolsprövning, vilket utan giltiga skäl leder till en uppenbar motsägelse inom rambeslutet?

1.5. Om frågorna 1.3 och 1.4 besvaras jakande: Ska artiklarna 14, 19 och 27 i rambeslutet tolkas så, att en åklagarmyndighet som uppträder som verkställande rättslig myndighet, framför allt har en skyldighet att säkerställa den berörda personens rätt att bli hörd samt tillgång till domstolsprövning, innan den kan lämna samtycke till lagföring, utdömande av påföljd eller frihetsberövande av en person med avseende på verkställighet av ett fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd på grund av ett brott, vilket begicks innan överlämnandet på grund av en europeisk arresteringsorder och som inte omfattas av framställan om överlämnande?

2. Utgör åklagaren vid Arrondissementsparket Amsterdam (distriktsåklagarmyndigheten i Amsterdam), som genomför artikel 14 i Wet van 29 april 2004 tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie [lag av den 29 april 2004 om införande av rådets rambeslut om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna i Europeiska unionen] den verkställande

rättsliga myndigheten i den mening som avses i artikel 6.2 i rambeslutet, vilken ska överlämna den eftersökta personen och kan ge sitt samtycke i den mening som avses i artikel 27.3 a och 27.4 i rambeslutet?

Anförda unionsrättsliga bestämmelser

Artiklarna 6.2, 14, 19.2 och 27 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (rambeslutet)

Anförda nationella bestämmelser

Nederländerna: Artiklarna 14 och 15–38 i Wet van 29 april 2004 tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (den nederländska lagen av den 29 april 2004 om införlivande av rådets rambeslut om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, nedan kallad Overleveringswet)

Belgien: Artikel 37 i Wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel (lagen av den 19 december 2003 om den europeiska arresteringsordern)

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet

- 1 Hof van beroep ska avgöra överklagandet av en dom från Rechtbank van eerste aanleg te Leuven av den 12 oktober 2018, genom vilken den tilltalade har dömts för flera brott och målsägandenas krav delvis har bifallits. Tolkningsfrågorna hänför sig enbart till brottmålet.
- 2 Hof van beroep ska efter att ha upphävt domen från första instans på grund av åsidosättande av rätten till försvar, själv pröva de straffrättsliga anklagelserna mot den tilltalade. En del av brotten anses vara utredda och i detta hänseende ska den tilltalade dömas. Vad gäller en annan del anser Hof van beroep att det är nödvändigt att hänskjuta en begäran om förhandsavgörande till EU-domstolen innan målet avgörs.
- 3 Undersökningsdomaren vid Rechtbank van eerste aanleg te Leuven utfärdade den 26 september 2017 en europeisk arresteringsorder med framställning om överlämning av den tilltalade på grund av en rad brott. Den tilltalade, AZ, greps i Nederländerna i enlighet med den nederländska Overleveringswet och överlämnades till Belgien den 13 december 2017 genom verkställighet av beslutet från den i detta hänseende behöriga Rechtbank Amsterdam.
- 4 Därefter begärde Procureur des Konings te Leuven (den allmänna åklagaren i Leuven) den 26 oktober 2017, den 24 november 2017 samt den 19 och den 25

januari 2018 att undersökningsdomaren i Leuven skulle utvidga förundersökningen till en rad andra brott (nedan kallade ytterligare brott). Den 26 januari 2018 utfärdade undersökningsdomaren en kompletterande europeisk arresteringsorder mot den tilltalade för dessa ytterligare brott med en kompletterande begäran om överlämning.

- 5 Genom skrivelse av den 13 februari 2018 meddelade åklagarmyndigheten vid Arrondissementsparket Amsterdam undersökningsdomaren vid Rechtbank van eerste aanleg te Leuven följande: ”Med hänvisning till er europeiska arresteringsorder av den 26 januari 2018 i mål [utelämnas] AZ [utelämnas] kan jag meddela att jag härmed ger det kompletterande samtycket att lagföra de gärningar som anges i ovannämnda europeiska arresteringsorder. Jag hoppas att denna information är tillräcklig”.

Parternas huvudargument

- 6 Den tilltalade ifrågasätter generellt huruvida artikel 14 i den nederländska Overleveringswet, på grundval av vilken åklagarmyndigheten har gett sitt samtycke att lagföra honom för ytterligare gärningar, är förenlig med rambeslutet. Artikel 14 har följande lydelse:

”1. Ett överlämnande är enbart tillåtet på det allmänna villkoret att den eftersökta personen inte lagförs, bestraffas eller underkastas någon annan inskränkning i sin personliga frihet på grund av något annat brott som begicks före överlämnandet än det brott för vilket personen överlämnades såvida inte

...

f) en framställan har gjorts om föregående samtycke från åklagarmyndigheten och detta har meddelats.

...

3. Efter framställning från den utfärdande rättsliga myndigheten och på grundval av den europeiska arresteringsorder som översänts med bifogad översättning ger åklagarmyndigheten samtycke i den mening som avses i första stycket f... vad gäller brott på grund av vilka ett samtycke till överlämnande hade kunnat lämnas enligt denna lag. Beslutet ska i vart fall fattas senast 30 dagar efter det att framställningen har mottagits.”

Kortfattad redogörelse för grunden till begäran om förhandsavgörande

- 7 Av artikel 27.3 g och 27.4 i rambeslutet framgår att en person inte får åtalas, dömas eller på annat sätt berövas sin frihet för brott som inte omfattas av överlämnandet, såvida inte den verkställande rättsliga myndigheten i den

medlemsstat som har överlämnat personen lämnar samtycke efter en framställan från en annan medlemsstat.

- 8 Förutom den allmänna fråga som den tilltalade har ställt huruvida artikel 14 i Overleveringswet är förenlig med rambeslutet anser Hof van beroep även i synnerhet att frågan uppkommer huruvida åklagarmyndigheten vid Arrondissementsparket Amsterdam i förevarande mål utgör den verkställande rättsliga myndigheten i den mening som avses i artikel 6.2 i rambeslutet som har överlämnat den eftersökta personen och huruvida nämnda myndighet kan lämna samtycke i den mening som avses i ovannämnda artikel 27.3 g och 27.4 i rambeslutet.

ARBETS-DOKUMENT